

International Science Group
ISG-KONF.COM

**THEORETICAL AND PRACTICAL
FOUNDATIONS OF SOCIAL
PROCESS MANAGEMENT**

29
JUNE
30 **XXIII** SCIENTIFIC AND
PRACTICAL
CONFERENCE
SAN FRANCISCO, USA

DOI 10.46299/ISG.2020.XXIII
ISBN 978-1-64871-431-3

СТИМУЛЮЮЧА ТЕРАПІЯ У РАЗІ ДИСПЕПСІЇ ТЕЛЯТ

Тодоров М.І.

к.в.н., доцент

Одеський державний аграрний університет,

Доведено позитивний вплив поєднання алогенної сироватки крові з електролітним розчином у разі лікування диспепсії телят.

Ключові слова: телята, алогенна сироватка, диспепсія.

Актуальність проблеми: Диспепсія це хвороба що характеризується порушенням обміну речовин, розладом травлення, інтоксикацією та зневодненням організму. Хворіють переважно телята і поросята, рідше ягнята і

лошата. Економічний збиток складається із загибелі молодняка, якій може досягати 60-70% від числа хворих. Найбільш важливі, причини хвороби це незбалансована і неповноцінна годівля матерів під час вагітності, та особливо у

сухостійному періоді. Субклінічний кетоз корів - матерів одна з головних причин виникнення диспепсії у телят під час неонатального періоду [1].

Схеми і засоби лікувально-профілактичних заходів при захворюваннях травного тракту у новонароджених телят надзвичайно різноманітні. Активне їх

застосування припадає на продромальний період розвитку захворювання і на час його клінічного прояву. Телята, які видужують, повільно розвиваються, відстають у рості та приростах маси тіла. У перехворілих тварин протягом першого місяця життя виникає неодноразовий рецидив шлунково-кишкових розладів травлення за одночасного розвитку імунодефіцитного стану організму.

Кров та її препарати рекомендують вводити хворим новонародженим телятам багато дослідників. Застосування крові, сироватки, глобулінів в якості

лікувально-профілактичних засобів при хворобах молодняка сприяє ряд технологічних і патогенетичних факторів. Донором може бути люба здорова тварина [2,3,4].

Мета роботи. Вивчити ефективність застосування лікувально-стимулюючої терапії при диспепсії у телят із використанням алогенної сироватки.

Матеріали та методи досліджень.

Вивчали ефективність лікувально-стимулюючих заходів у телят хворих на

диспепсію за допомогою алогенної сироватки на розчині трисолі з додаванням

АСД фракція-2. Сироватку отримували з крові від декількох корів даної ферми

шляхом її відстоювання, в якості консерванту застосовували бензил-пеніцилін

натрієву сіль. Сироватку, зберігали при температурі 2-4°C.

При диспепсії, яка супроводжується діареєю організм втрачає багато рідини та мікроелементів, тому виникає гіповолемічний стан. З метою поповнення організму іонами натрію, хлору, гідрокарбонатами, отриману сироватку вводили внутрішньовенно на розчині трисоль у співвідношенні 1:1 з додаванням 0,2мл/кг АСД Ф-2 до готового розчину, це була перша дослідна група телят. Другій дослідній крім загального лікування яке застосовується в господарстві застосовували не сироватку, а стабілізовану кров від корів даного

господарства (гомоемотерапія) у дозі 0,3мл/кг підшкірно раз на 72 години.

Телята обох груп крім вищезазначених схем отримували енрофлоксацин та лактобіфід. Контролем слугували здорові телята.

Забір крові для контролю за станом метаболічних процесів у телят здійснювали на п'яту-шосту добу (на момент їх клінічного одужання).

Гематологічний профіль визначали на біохімічному аналізаторі „Stat Fax 1904”, кислотну місткість сироватки крові за Неводовим.

Результати досліджень. Поєднання сироватки крові та електролітного розчину, сприяє зміни його структури, де він стає колоїдним і повільно вивільняється з кров'яного русла, забезпечуючи надійний регідратаційний ефект. Додавання до даної суміші потужного біогенного стимулятора, як АСД

Ф-2 сприяє підвищенню резистентності організму тварин.

Під час досліду, нами виявлено більш тяжкий перебіг хвороби у телят другої дослідної групи.

Таблиця 1

Гематологічні показники телят, хворих на гостри розлади травлення. М □ m, n

= 11.

Показники Контрольна

група

1 дослідна 2 дослідна

загальний білок, г/л 70,3 □ 1,7 70,0 □ 2,1 64,9 □ 1,8

альбумін, г/л 30,6 □ 1,09 29,9 □ 0,73 27,2 □ 1,3

гемоглобін, г/л 95,2 □ 0,7 101 □ 3,9* 116,3 □ 3,9*

гематокрит, % 37,4 □ 2,3 39,9 □ 2,1 43,2 □ 1,9

еритроцити, Т/л 7,4 □ 0,6 8,0 □ 0,5 8,2 □ 0,7

лейкоцити, Г/л 8,7 □ 0,3 8,8 □ 0,9 9,7 □ 1,1

THEORETICAL AND PRACTICAL FOUNDATIONS OF SOCIAL PROCESS MANAGEMENT

кислотна місткість

сироватки крові, М.м./л

121 □ 2,9 120 □ 3,1 113 □ 3,3

* $p < 0,05$ порівняно з контролем

Так, після зникнення клінічних ознак (діарея) у телят, такі показники, як загальний білок і альбуміни сироватки крові були нижче у телят другої дослідної групи на 8%, та 12% відповідно до контролю. Гематокритна величина

у телят другої дослідної групи знаходилась на рівні 43,2%, що свідчить про легку ступінь зневоднення організму, незважаючи на зникнення основних симптомів хвороби, тоді як у телят першої дослідної групи дані показники знаходилися майже на рівні з аналогічними показниками контрольної групи. Такий показник, як, кислотна місткість сироватки крові після одужання телят становив у другій дослідній групі 113 м.М./л у першій дослідній групі 120 Ммоль./л (при нормі 115-145 м.М./л) це свідчить про наявність компенсованого

ацидозу у телят другої дослідної групи та більш важкий перебіг хвороби.

Інші

біохімічні показники наведені у таблиці 1 також більш референтні у першій дослідній групі.

Результати гематологічних досліджень також свідчать про позитивний вплив стимулюючої терапії у поєднанні з електролітним розчином при лікуванні диспепсії у телят.

На 5-6 добу життя новонароджені телята першої дослідної групи виглядали бадьорими, мали добрий апетит, виявляли активність під час випоювання молозива, падіжу у групі не було, коли у другій дослідній пало одне теля. Застосування алогенної сироватки у поєднанні з електролітним розчином дозволило скоротити тривалість захворювання до 2-3 діб.

Висновки

Застосування алогенної сироватки у поєднанні з електролітним розчином новонародженим телятам з перших ознак діареї виявляє високий терапевтичний

ефект, біохімічні показники крові після одужання суттєво наближаються до аналогічних у здорових телят.

Список літератури

1. Внутрішні хвороби тварин. В.І. Левченко, І.П. Кондрахін, В.В. Влізло та ін.; За ред. В.І. Левченка. – Біла Церква, 2012. – Ч. 2. – 661 с.
2. Испенков А.Е. Применение крови в лечении и профилактике заболевания молодняка. – Минск: Ураджай, 1979.-С.48.
3. Лабунский В.М. Переливание крови у домашних животных. – Киев: Урожай, 1970.-С.75
4. Николенко В.В. Сб. науч. трудов Одесского СХИ. Профилактика незаразных болезней и лечение больных с-х. животных в комплексах и

специализированных хозяйствах.- Одесса, 1983.-С.112